

sættes et loft for, hvor mange procent af fordringshaverne efter beløb der skal tiltræde akkorden. Rådet finder, at denne procent passende kan fastsættes til 75, så det svarer til kravet i dag for vedtagelsen af en akkord med den nuværende mindstedividende på 25 procent. Dette medfører, at i tilfælde, hvor der f.eks. er tale om en almindelig tvangsakkord med en dækning på 10 procent, kan der maksimalt kræves tiltrædelse fra 75 procent af fordringshaverne efter beløb.

Rådet har overvejet, om der er grundlag for i øvrigt at foreslå ændringer i afstemningsreglerne med henblik på en lempelse heraf. Rådet finder dog på nuværende tidspunkt ikke tilstrækkeligt grundlag herfor, men nævner, at der muligvis vil kunne være anledning til på ny at vurdere spørgsmålet om mindstedividende og afstemningsregler i forbindelse med rådets kommende overvejelser om rekonstruktion af insolvente virksomheder.

Der henvises til betænkningen side 414 ff.

Justitsministeriet kan tilslutte sig Konkursrådets synspunkter, herunder forslaget om at nedsætte mindstedividenden i tvangsakkord til 10 procent, hvilket vil medvirke til at sikre den fortsatte balance mellem akkord- og gældssaneringsreglerne i forbindelse med, at der foreslås indført særlige regler om gældssanering af i hovedsagen erhvervsmæssig gæld, jf. pkt. 4.10 ovenfor. En nedsættelse af mindstedividenden vil efter Justitsministeriets opfattelse endvidere mere generelt kunne fremme anvendelse af tvangsakkordreglerne til rekonstruktion af virksomheder.

De nærmere overvejelser om den fremtidige udformning af reglerne om tvangsakkord mv. bør i øvrigt afvente Konkursrådets kommende arbejde med revision af reglerne om rekonstruktion mv.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 1-2 (forslag til konkurslovens §§ 161 og 176, stk. 2), og bemærkningerne hertil.

4.12. Skattemæssige konsekvenser

Ovenfor i pkt. 4.11.2 peges på det væsentlige i, at balancen mellem akkordreglerne og gældssaneringsreglerne opretholdes, således de foreslåede nye regler om gældssanering i forbindelse med konkurs ikke vil indebære, at incitamentet til og grundlaget for rekonstruktionsbestræbelser bortfalder. Opretholdelsen af denne balance kan bl.a. sikres gennem indretningen af skattereglerne, herunder særligt konkursskatteloven.

De foreslåede regler om gældssanering i forbindelse med konkurs kan over for den fallerede skyldner efter omstændighederne have samme virkning som en likvidationsakkord, hvor det f.eks. kan aftales, at skyldneren for at blive lettet for sin gældsbyrde i en

periode skal aflevere en del af sin indtægt til kreditorerne.

De økonomiske konsekvenser af de to situationer kan imidlertid på grund af skattereglerne alligevel blive forskellige, ligesom skattereglerne kan modvirke forsøget på at opnå en akkord på et tidspunkt, hvor der er afsagt konkursdekret. Dette skyldes reglerne om underskudsfræmførsel og skattepligt af indkomsten i den periode, hvor skyldnerens bo har været undergivet konkursbehandling.

4.12.1 Gældende ret

Om *underskudsfræmførsel* fremgår det af konkursskattelovens § 12, stk. 1, at underskud fra tidligere indkomstår, herunder tab, der kan fræmføres efter reglerne i aktieavancebeskatningslovens § 2, stk. 2, og § 4, stk. 3, kursgevinstlovens § 32, stk. 3, og ejendomsavancebeskatningslovens § 6, stk. 5, som udgangspunkt ikke kan fradrages i indkomst hos skyldneren eller dennes ægtefælle i det indkomstår, hvori konkursdekretet afsiges, og senere indkomstår. Forbuddet mod underskudsfræmførsel i stk. 1 vedrører alene fræmførsel til fradrag i de af den konkursramtes indkomster, der ikke indgår i konkursindkomsten. Konkursindkomsten udgøres af skyldnerens indtægter og udgifter fra begyndelsen af det indkomstår, hvori konkursdekretet afsiges, og indtil konkursdekretets afsigelse samt konkursboets indkomst indtil konkursens afslutning.

Bestemmelsen indebærer, at den skyldner, der går konkurs og herefter får gældssanering (i forbindelse med konkurs), ikke vil kunne fradrage et allerede etableret underskud i sin fremtidige indtjening. I den periode, hvor skyldneren skal afdrage på den bestående del af gælden, vil skyldneren – og dermed dennes kreditorer – ikke have nogen økonomisk fordel af det tidligere underskud.

Opnår skyldnerens virksomhed derimod en akkord med kreditorerne, skal underskudsfræmførselen behandles efter reglerne i personskattelovens § 13 a, stk. 1, eller ligningslovens § 15, stk. 2. I tilfælde af tvangsakkord nedsættes uudnyttede, fradragsberettigede underskud for akkordåret med det beløb, hvorved gælden er nedsat. Begrænsningen af adgangen til underskudsfræmførsel har virkning for underskud vedrørende det indkomstår, hvor kendelsen om stadfæstelse af akkorden afsiges, uanset om akkordforhandlingen først slutter det følgende indkomstår, og for tidligere indkomstår.

Det er således alene i de tilfælde, hvor det lykkedes at opnå en akkord med kreditorerne, at der er en vis